

”

موضوع پیشرفت برای رسانه مسئله نبوده و برای آن جایگاهی قائل نشده است. اگر حاکمیت و مدیریت سیاسی کشور عقلانیت به خرج می‌داد، روایت پیشرفت را به رسانه‌ها و گروه‌های مردمی می‌سپرد.

بخشی از آن گزارش دلالت می‌کند بر خودزنی، خود کم‌بینی یا خودتحقیری. ما از این بابت تحت فشاریم. محصول نهایی جنگ نرم، انقطاع یک جامعه از داشته‌ها، چه در گذشته دور و چه در گذشته نزدیک آن جامعه است؛ یعنی معلق نگه داشتن جامعه؛ یعنی هیچ پیشینه‌ای برای خودت قائل نیستی. هر چه که هست بدبینی و فلاکت و بدبختی است.

یعنی رسانه‌های خارجی هم در این قضیه نقش داشته‌اند؟

فضای عمومی دنیا به این صورت است که ما تحت فشاریم از آن بابت که با چماق رسانه بالای سرمان ایستاده‌اند. اشغال فضای ذهن، به اصطلاح با کنترل مایند که تسلیم شو، تو هیچ چیز نیستی. واقعاً فشار روانی وحشتناکی وارد می‌شود و تعادل روانی ما را بر هم می‌زند. از طرف دیگر ناکارآمدی از این طرف هم هست. انگار قبول کرده‌ایم که واقعاً نمی‌توانیم. حتی سیاستگذاران ما هم بعضی از کسانی که در رده حاکمیت هستند، این را قبول کرده‌اند. حتی در دوره‌های اخیر می‌گفتند: «کنترینگ غذا در خطوط ریلی مان را به اتریشی‌ها بدهند.» دلیل آن ناکارآمدی هم این بود که ما واقعاً مقهور شده بودیم و شده‌ایم. با اینکه می‌بینیم واکسن تولید می‌شود و از میانگین دنیا هم پایین نیستیم. یعنی در دنیا هم خطاهای آزمایشگاهی وجود دارد و در ما هم بود، با این حال باور نمی‌کنیم که توانسته‌ایم واکسن تولید کنیم.

البته متأسفانه یک طرف قضیه هم به بی‌اعتمادی سیاسی برمی‌گردد. ما حتی حوزه‌های پیشرفت مان را قربانی بی‌اعتمادی سیاسی کرده‌ایم. در حوزه سیاسی و حکمرانی متأسفانه شفافیت نداشته‌ایم. پنهان‌کاری زیاد بوده و به مردم کمتر اعتماد کرده‌ایم و جمهوریت به نوعی مخدوش شده است. در اثر کم‌رنگ شدن جمهوریت در عرصه‌های سیاسی و مدیریتی، حوزه پیشرفت را هم قربانی کرده‌ایم؛ یعنی مثلاً قضیه واکسن که یک کار حاکمیتی بود و حاکمیت سعی می‌کرد با این موضوع آبرومند برخورد کند و لااقل از میانگین دنیا عقب نماند؛ با تأمین کند یا ابداع کند که آن

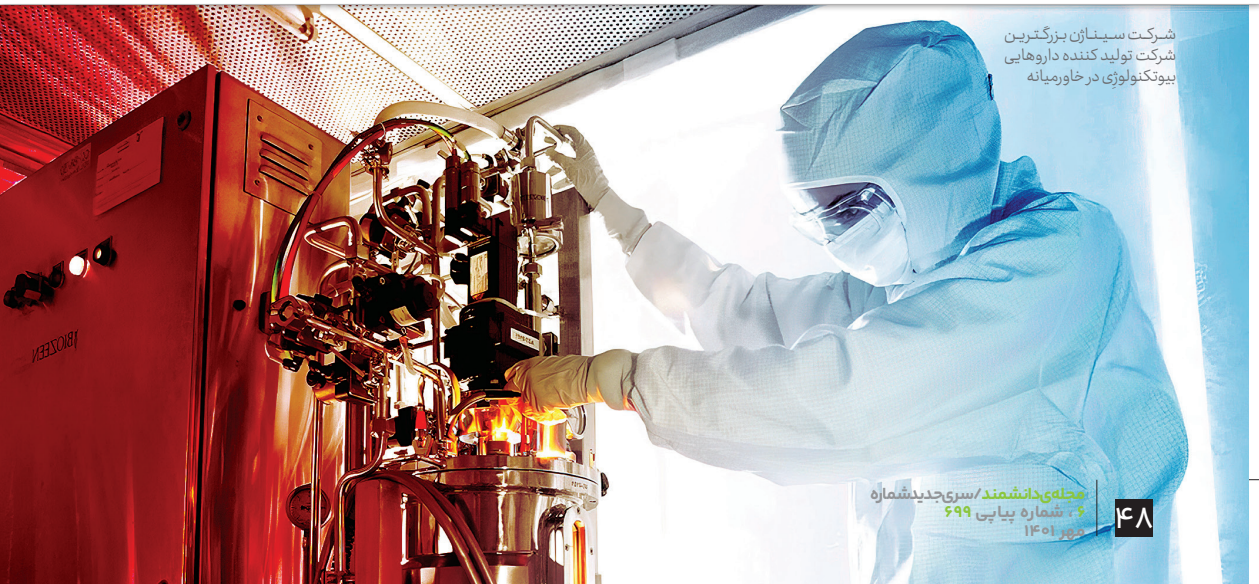
اتفاق می‌افتاد. بازخوردهای کاملاً منفی گرفتیم: «آقا این دولت هر چه بگوید، دروغ می‌گوید. آن هم دروغ بود.» «واکسن ایرانی کشنده است.» «با آب تزریق کردند یا از خارج آمده.» و نظایر آن.

چون رسانه حاکمیتی است، برای همان نتوانسته در موضوع پیشرفت عملکرد خوبی داشته باشد؟

نه. اصلاً بحث حاکمیت نیست. موضوع پیشرفت برای رسانه مسئله نبوده و برای آن جایگاهی قائل نشده است. اگر حاکمیت و مدیریت سیاسی کشور عقلانیت به خرج می‌داد، روایت پیشرفت را به رسانه‌ها و گروه‌های مردمی می‌سپرد و کاری می‌کرد که در ادبیات عمومی رسانه‌های غیرحکومتی جریان می‌یافت، خوب نتیجه می‌گرفت. اگر چه خود صدا و سیما و رسانه ملی مان هم در این موضوع حضور چندان پُرزنگی ندارد.

آن پیشرفتی که ما در حوزه علمی کرده‌ایم در حوزه دانش و مقوله پیشرفت کرده‌ایم، در هیچ حوزه‌ای به آن اندازه نیست. با این حال، به نسبت خودش از روایت‌هایمان سهم نبرده است.

شرکت سینازن بزرگترین شرکت تولیدکننده داروهای بیوتکنولوژی در خاورمیانه

مجله دانشمند / سری جدید شماره ۶، شماره پیاپی ۶۹۹، مهر ۱۴۰۱